

KANGEROESTRAAT

Versie 1.0 170717

Gelegen tussen de Kameelstraat en Okapistraat.

Er is geen sprake van een doorgaande straat maar meer van een voetpad aan beide zijde van de straat.

Openbare ruimte ID 026830000001223.

Wijk 11 – Hazenkamp.

Raadsbesluit d.d. 8 november 1961: Kameelstraat

Raadsbesluit d.d. 6 maart 1963: Kangoeroestraat

ptt post 1978: kangoeroestr

ptt post 1991: kangoeroestr.

Kangoeroes (Macropodidae) zijn een familie van buideldieren die voorkomen in Australië en Nieuw-Guinea. Daarnaast zijn ze ingevoerd op Hawaï en in Engeland en Nieuw-Zeeland.

De naam Macropodidae betekent "grootpotigen", wat verwijst naar hun enorme achterpoten. Deze achterpoten stellen de soorten in staat om grote sprongen te maken. Verder hebben de dieren een lange, gespierde staart. Het vrouwtje heeft een buidel, waarvan de bovenkant open is. Het zijn over het algemeen grazers. De grootste soort is de rode reuzenkangoeroe (Macropus rufus), waarvan de mannetjes 80 kilogram kunnen wegen. De grijze reuzenkangoeroe (Macropus giganteus) wordt ongeveer even groot. Bij de geboorte zijn kangoeroes doorgaans niet groter dan 2 centimeter in diameter.

In Australië maakten de Aboriginals eeuwenlang jacht op de kangoeroe voor de vacht en vlees. Dit had weinig gevolgen voor de populatie. De komst van Europeanen had echter een grote invloed op de kangoeroes. Ze vernietigden grote delen van hun leefgebied om ruimte te maken voor onder meer schapen en akkerbouw en introduceerden uitheemse zoogdieren zoals vos, kat, hond en konijn. Enkele (vooral kleinere) kangoeroesoorten stierven uit, maar het aantal reuzenkangoeroes nam toe. Door het vernietigen van bossen ontstonden grote grazige gebieden die uitermate geschikt waren voor reuzenkangoeroes. Deze worden vaak als een plaagsoort gezien, omdat ze gras eten waarvan ook productiedieren moeten leven. Ze worden daarom door boeren in groten getale afgeschoten. Ook de toename van de vraag naar kangoeroevlees en -leer draagt hieraan bij.

Kangoeroes hebben tanden die gespecialiseerd zijn om te grazen. Ze hebben snijtanden om gewassen dicht bij de grond af te snijden en kiezen voor het hakken en malen van het gras. Het siliciumdioxide in het gras werkt schurend, waaronder de voorste kiezen het meeste lijden; nieuwe maaltanden (molaren) ontstaan in het lamina dentalis en groeien aan de achterkant aan en schuiven steeds een plaats op tot ze de voorste zijn, waarna ze uitvallen om weer plaats te maken voor een nieuwe tand. Dit proces staat bekend als polyphyodontie en komt onder andere zoogdieren enkel voor bij olifanten en lamantijnen.

